HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מסורת הש"ס

ג) זמים קז, ב) רש"ק מ"ז, ג) עירובין לו. זמים קו:, ד) [נקמן ז:], ה) [ויקרא יט], ו) [סס ז], ז) ל"ל בגוסר כתם וכתיב ביס עון, ח) ר"ל כתם, ט) [דף ב.], י) [ויקרא יח], כ) עי' סס פירש"י ד"ה זה העובד כו', ל) [דברים יח], מ) [נקמן ג:], נ) [במדבר ה:], ס) [במדבר יטן], ע) [נדל"ל מבאר המלוקים וגו' לא יאכל כי אם קדש הוא], פ) [נ"ל הוא], צ) [דברים יב], ק) [מכות יג:], ר) [ויקרא כב], ש) [שמות כן], ת) עי' ר"ש ורש"ק בספר בה"ז, א) [נקמן ז.].

תורה אור השלם

1. הָאֲזִרָח בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם תּוֹרָה אַחַת תִּהְיֶה לָכֶם לְעֹשֵׂה בִּשְׁגָגָה:
במדבר טו כט

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מגדף וכו' לא"ר הס"ל ואם"כ מ"ב נוגרר כמ לגוסר וכו' בגוסר וכתם דפגול וכו': (ב) שם בא"ד מה הסם בגוסר לכתיב ביס עון כרת אף בפגול: (ג) ד"ה ופסח וכו' לא מעשה ניכוז ואין חייביין: (ד) בא"ד בגזיר סוס נאמר בגאם בהעלאה: (ה) ד"ה ועל לא הוצע וכו' וקיטור אמרס מוס וכו' לתרבע עבודות ס"ל ותיכם אלה נמקס: (ו) בא"ד בחרון לאחר איסור הכמות:

מוסף רש"י

והפסח והמילה מצות עשה. אע"פ שיש בהן כרת, הואיל ואין בהן לאו אלא מצות עשה הן, אין מניחין על שנגתן חטאת, שאין חטאת באה אלא על לאו לכרת, כדכתיב אשר לא תעשינה וגו' (ערובין צז. וכמו"ש זבחים קו:).

רבינו גרשום

כתב רבינו בצ"אל אשכנזי ז"ל וז"ל פירוש רבינו **אליקום בר קלונימוס** זצ"ל וא"א שהוא פי' **הרגש"ה** עכ"ל וכן הוא מיוחס להרגש"ה בכ"י רומי.

שלשים ושש כריתות הן בתורה.

שחייב על דזונן כרת ועל שגגתן חטאת יש בהן שהן חייבי מיתות ב"ד כשהן בעדים ובהתראה ואם אין בהן עדים והתראה דזונן בכרת: הבא על האם כו' הבא על הזכר כו'. משום הכי הדר קתני הבא על הזכר דמין איסור אחר הוו וכל הני הוו נסקלין בעדים ובהתראה: הבא על אשה כו'. יש מהן חייבי מיתות ב"ד ויש שאינן אלא חייבי כריתות בלבד ה) כגון הבא על הנדה וטמא שאכל את הקדש כו': על אלו. ל"ז חייבין על דזונן כרת ועל שגגתן חטאת ועל לא הודע שלהן כגון שהיו לפניו חלב ושומן ואינו יודע אי זה מהם

ה) כ"ע דהכ הבא על אמותו ועל אמות אביו וכ' עד הבא על הנדה סלסו אין כסס מיתת ב"ד כלל ואולי דטמ"ס וס"ל כגון הבא על אמותו ואילך עד הבא על הנדה ועד בכלל.

שיטה מקובצת

כתב רש"י א)

א) שלשים ושש כריתות. משום דחייביין על שגגתן חטאת סדרה רבי בסדר קדשים תוס' הרא"ש: שלשים ושש. מונה רש"י הלאוין בכולן גם פי' במגדף מצינו לאל אלהים לא תקלל ולפי שיטתו אין קרבן אלא [אלאו] (על אלו) ואינו נראה דהא אמרינן בפ' אלו הן הלוקין (דף י"ג ע"ב) קרבן לא בעי אזהרה והא דאמרינן לקמן (דף ג ע"ב) קרבן אמאי קאתי אלאו ד"ק על לאו כלומר על שב ואל תעשה וגם הא דקאמר הפסח והמילה מצות עשה ד"ק הא דבאחריני איכא בהו קרבן שהן בשב ואל תעשה אבל הפסח והמילה הם קום ועשה כלומר עשה פסח ועשה מילה והא דקאמר בפ' השוחט והמעלה (דף קו ע"ב) אלא אי קשיא הא קשיא הא דתנן הפסח והמילה מצות עשה נילף בקו"ח ממותיר וכו' (כר' אמרו) [מה] מותיר שלא ענש הזהיר כו' משמע משום שהם מצות עשה ולא אזהרה מדפריך נילף מקו"ח ממותיר וכו' כלומר שהזהיר וי"ל דפריך דמשמע לי' מצות עשה ולא אזהרה וגם נמי קום עשה. תוס': **ג)** הבא על אשה ובתה פי' בת אשתו ובכלל זה בת בתה וכן בנה וחמותו ואם חמותו ואם חמותו ולפי מהך קרא דבת אשתו מגז"ש דהנה הנה זימה זימה ואע"ג דקתני אמו ואשת אביו והם זו בכלל זו משום דאינו חייב אל ב) אשת אביו לאחר מיתה וחייב משום אם כך פי' הרי"ף תוס': **ד)** ובתה ועל אשת אות ו' נמחק: **ז)** אביו ועל הנדה והמגדף והעובד עבודת כוכבים (תיבות ועל אשת אחי אמו נמחק). והמגדף

ח) המחוסים הגדולים אשר לא יכילום הגלוין השמעתות והלגנות כפוף המסקת ופה הלגנו ע' כתוסון: **ב)** זה תמוה דהא פשוט דלאסם אביו ג"כ חייב לאחר מיתה ולקן בלא"ה צריך למתני אם אמו לענין חטאת אביו.

ט) זמים קז, **ב)** רש"ק מ"ז, **ג)** עירובין לו. זמים קו:, **ד)** [נקמן ז:], **ה)** [ויקרא יט], **ו)** [סס ז], **ז)** ל"ל בגוסר כתם וכתיב ביס עון, **ח)** ר"ל כתם, **ט)** [דף ב.], **י)** [ויקרא יח], **כ)** עי' סס פירש"י ד"ה זה העובד כו', **ל)** [דברים יח], **מ)** [נקמן ג:], **נ)** [במדבר ה:], **ס)** [במדבר יטן], **ע)** [נדל"ל מבאר המלוקים וגו' לא יאכל כי אם קדש הוא], **פ)** [נ"ל הוא], **צ)** [דברים יב], **ק)** [מכות יג:], **ר)** [ויקרא כב], **ש)** [שמות כן], **ת)** עי' ר"ש ורש"ק בספר בה"ז, **א)** [נקמן ז.].

שלשים

ט) ששׁ כריתות בתורה: **א)** הבא על האם ועל אשת אב ועל הכלה הבא על הזכור ועל הבהמה ואשה המביאה הבהמה עליה: **ב)** הבא על אשה ובתה: **ג)** ואשת איש הבא על אחותו ועל אחות אביו ועל אחות אמו ועל אחות אשתו ועל אשת אחיו ועל אשת אחי אביו: **ד)** (ועל אשת אחי אמו) ועל הנדה והמגדף ועובד עבודת כוכבים והנותן מזרעו למולך: **ה)** ובעל אוב ומחלל שבת וטמא שאכל: **ו)** קדש והבא אל המקדש טמא והאוכל חלב ודם ונותר ופיגול: **ז)** והשוחט ומעלה בחוץ והאוכל חמץ בפסח והאוכל והעושה מלאכה ביום הכפורים והמפטם את השמן: **ח)** והמפטם את הקטרת והסך: **ט)** את השמן המשחה: **י)** והפסח והמילה מצות עשה: **יא)** על אלו חייבין על זדונו כרת: **יב)** ועל שגגתו חטאת ועל לא הודע שלהם אשם תלוי חוץ מן המטמא מקדש וקדשיו מפני שהוא בעולה ויורד דברי רבי מאיר וחכמים אומרים: **יג)** אף המגדף שנאמר תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה יצא מגדף: **יד)** שאינו עושה מעשה: גמ'

כל הנך כריתות במזיד בלא התראה אבל אי איכא התראה אם מהן בחנק: **טו)** ויש מהן בסקילה ויש מהן במלקות וכשוגג בחטאת. והאי דנקט ואיירי למיתני בריש דאם כו' והדר פסיק ותני ביני וביני הבא על הזכור ועל הבהמה והמביאה את הבהמה עליה והדר מתחיל למיתני אשה ובתה ולא קתני כולהו בהדי הדדי **טז)** בקמייתא משום דקיס לן בסנהדרין (נג.) דכל הני דנקט בריש אם ואשת אב ולכה הבא על הזכור ועל הבהמה דייניהו בסקילה ולהכי תנינהו בריש משום דחמורות משאר מיתות ב"ד **יז)** (ולהכי תנינהו בריש): **אשה ובתה.** ובת בתה ובת בנה בכלל **יח)** (וכן) [וכן] בתו ובת בתו ובת בנו חמותו ואם חמותו ואם חמיו **יט)** בכלל זה: **מגדף.** איכא למאן דאמר **כ)** (סנהדרין דף נו) מברך את השם ואיכא למ"ד מזמר ומשורר לעבודת כוכבים: **א)** כרת דנותר מפרש לקמן (דף ה.). בהאי פירקא ואוכליו עונו ישא כי את קדש ה' חלל ונכרתה **ב)** ומוקמינן ליה לקמן בנותר: וכרת דפיגול נמי מפרש לקמן בפירקא (שם) דליף עון עון מנותר דבפיגול כתיב ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אותו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האוכלת ממנו עונה תשא **ג)** וכתיב בנותר ואוכליו עונו ישא מה התם **ד)** (**ה)** **יח)** כרת בנותר דכתיב ביה עון **ו)** אף בפגול דכתיב ביה עונה תשא כרת: שוחט קדשים בחוץ בכרת אפי' לא הענן דכתיב (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא הביאו וגו' דס יחסב כאלו הקריב לה שפך ונכרתה ומענה נמי בכרת דכתיב (שם) אשר יעלה עולה או זבח ואל פתח אהל מועד לא יביאנו וגו' ואם שגג ושחט והעלה בשוגג חייב שמי חטאות: **ז)** **ופסח ומילה מלות עשה.** ובכרת. פסח בכרת דכתיב (במדבר ט) והאיש אשר הוא טהור וגו'. מילה בכרת דכתיב (בראשית יז) וערל זכר אשר לא ימול וגו' ונכרתה. **יא)** והני פסח ומילה מלות עשה [ואין קרבן על שגגתן] אבל איכך חולהו מלות לא תעשה ניהו **(ב)** ותייבים בקרבן לאין קרבן אלא על לאו כדמפרש לקמן **ג)** וכגון לאוי דעריות דמפורשין הן. וכמגדף **יב)** מלינו לאו מקלל וכרת נמי דכתיב (במדבר טו) והנפש אשר תעשה ביד רמה וגו' את ה' הוא מגדף ונכרתה. ובכל הני עריות לעניל כתיב כרת דכולן להו בסיפא ונכרתו הנפשות העושות **ד)** ולאו נמי כתיב בהו בעריות כולהו (ויקרא יח) ערות אמך לא תגלה ובכולהו נמי לא תגלה כתיב. ובגלה נמי לאו (שם) ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב וכרת דנלה כולל עם אחריני לבתר עריות כולהו כתיב ונכרתו הנפשות העושות. והאי דלא **יג)** כתיב כרת לא באשת אחי אמו ולא באם אם אמותו דשניות הן מדברי סופרים דלא כתיבי באוריתא. והעובד עבודת כוכבים נמי לאו וכרת לאו דכתיב (שמות לד) לא תשתחוה לאל אחר וכרת דכתיב (במדבר טו) כי דבר ה' בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת ועבודת כוכבים מיירי דבזה דבר ה' כלאמר בר מצוה הוא ומצותו הפר בסנהדרין (סנ.). **טו)** אינכי ולא יהיה לך אלהים אחרים דבזה דבר ה' כלאמר בר מצוה הוא יומת בסנהדרין (שם) ומצות הגבורה שמעונה ולא יהיה לך בעבודת כוכבים מדבר. לאו דמולך (ויקרא יח) ומזרעך לא תתן להעביר למולך ל"ג לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש **טז)** כרת נמי אית בהו דכתיב (ויקרא כ) ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל וגו' אשר יתן מזרעו למולך מות יומת דכתיב בתריה ושמתי אני את פני באיש ההוא והכרתי אותו וגו'. ובעל אוב נמי אית ביה אזהרה דכתיב (שם יט) אל תפנו אל האובות וגו' וכרת נמי דכתיב (שם כ) והנפש אשר תפנה אל האובות ונכרתה ובגמרא **יז)** מפרש מאי טעמא לא תני הכא ידעוני. והמחלל את השבת אזהרה אית ביה דכתיב (שמות כ) לא תעשה כל מלאכה וכרת נמי דכתיב (שם לא) כי כל העושה בה מלאכה ונכרתה וגו'. וטומא שאכל את הקדש בלאו ולא יאכל עד אשר יטהר (ויקרא כב) ובכרת דכתיב [שם] אמור אליהם לדורותיכם כל איש אשר יקרב וגו' וטומאתו עליו ונכרתה. הבא אל המקדש טמא **יח)** לאו דכתיב ואל המקדש לא תבא (שם יב) ולא יטמאו את מחניהם **יט)** כרת כי את משכן ה' טמא ונכרתה **כ)**. אוכל חלב ודם דלא כתיב **(א)** (ויקרא ג) כל חלב וכל דם לא תאכלו כרת בחלב כי כל אוכל חלב ונכרתה (שם ז) כרת בדם (שם יח) כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא וגו' כל אוכליו יכרת. אזהרה דנותר (שמות כט) ושרפת את הנותר באש לא יאכל כרת כדאמרן ואוכליו עונו ישא כי את קדש ה' חלל ונכרתה. אזהרה בפגול נפקא לן מהאי קרא ואם יאכל מבשר זבח שלמיו לא יאכל כי קדש הם **(ב)** כדגמרינן בפסחים בפ"ב (כד.) לא יאכל כי קדש הם **(ג)** כל שבקדש פסול בא הכתוב ליתן לא תעשה על אכילתו וכרת כדאמרן ליף עון עון מנותר. שוחט בחוץ מפרש בהאי פירקא (דף ג.): בלאו לאמן דגמיר בגזירה שוה **(ד)** הבאה אל פתח אהל מועד לא יביאנו [ויקרא יז] ונאמר כאן בשחיטה הבאה ואל פתח אהל מועד לא הביאו וגו' [שם] מה להלן לא ענש אלא א"כ הזהיר אף כאן נמי לא ענש אלא א"כ הזהיר ולמאן דאמרי לא בהיקש אמר קרא שם תעלה לא ענש אלא א"כ הזהיר אף שחיטה תעלה עולותיך ושם תעשה **(ה)** מה תעלה לא ענש אלא א"כ הזהיר אף שחיטה נמי. מעלה בחוץ בלאו האמר לך פן תעלה וגו' (דברים יב) וכל מקום שנאמר פן ואל אינו אלא לא תעשה **(ו)** מקום שנאמר פן ואל אינו אלא לא תעשה **(ז)** וכרת כדאמרן לעיל אשר יעלה עולה או זבח וגו' ונכרתה. אוכל ממן בלאו כל מחמלת לא תאכלו (שמות יב) כרת כל אוכל ממן ונכרתה (שם). והאוכל ביום"כ בלאו מפרש ביומא (דף פא.). כל הנפש אשר לא תעוצה **(ח)** וגמר עינוי עינוי מהתם על דבר אשר עינה את אשת רעהו (דברים כב) מה התם לא ענש אלא א"כ הזהיר ה"נ לא ענש אלא א"כ הזהיר וכרת נמי איכא בחוקות דלא **(ט)** בתוקותי תלכו ואת משפטי תעשו ובתוקותי תלכו אם אין בחוקות אין בתורה דבר אחר ובעל אוב ומחלל שבת וטמא שאכל **(י)** דכתיב ביה בחוקות וכרתה בחוקות **(יא)** (ויקרא כג) כל הנפש אשר לא תתענה ביום הזה ונכרתה והאי לא תעוצה בעינוי אכילה קמיירי דגמר (יומא עד.): עינוי עינוי מהתם דכתיב (דברים כב) ועינך וידעיבך מה להלן עינוי רעבון אף כאן עינוי רעבון. הטוסה מלאכה ביום"כ אית ביה אזהרה וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה (ויקרא כג) כרת דכתיב (שם) והאבדתי והזה כרת. והמפטם את השמן לאו ומתכונתו לא תעשו כמוהו **(יב)** כרת אשר ירקח כמוהו ונכרתה וגו' (שמות ל). והמפטם את הקטרת לאו דמיר לא תעשו לכם (שם) כרת אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת (שם) אבל המריח בקטרת של בית המקדש **(יג)** לא אזהרה ולא כרת דריח אין בו משום מעילה ולא דמי לסך **(יד)** שמן המשחה דהתם אית ביה מעשה מש"ה אית ביה לאו וכרת: **פסח ומילה מלות עשה.** פסח דכתיב (דברים טו) וזבחת פסח ומילה (ויקרא יב) **(טו)** דכיוס השמיני יומל וגו' וכרת **(ז)** בהו כדאמרן. והני אית בהו חייבי מיתות ב"ד כגון העובד עבודת כוכבים והמחלל את השבת ואפ"ה חייבי כריתות הן בגזיר בלא התראה ואי אתרו בהו אית ביה אזהרה בשוגג דכבור לבא על אשתו שלא בדרכה ולא בהיקש דאם בשוגג אינו חייב לפני חלב ושומן ואינו יודע אי זה מהם (שם) מאותו שעשה משה לשמן המשחה. מפטם את הקטרת אזהרה בהמתכונתה לא תעשו לכם (שם) כרת אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת (שם) אבל המריח בקטרת של בית המקדש **(יח)** לא אזהרה ולא כרת דריח אין בו משום מעילה ולא דמי לסך **(יט)** שמן המשחה דהתם אית ביה מעשה מש"ה אית ביה לאו וכרת: **פסח ומילה מלות עשה.** פסח דכתיב (דברים טו) וזבחת פסח ומילה (ויקרא יב) **(כ)** וכיום השמיני יומל וגו' וכרת **(ז)** בהו כדאמרן. והני אית בהו חייבי מיתות ב"ד כגון העובד עבודת כוכבים והמחלל את השבת ואפ"ה חייבי כריתות הן בגזיר בלא התראה ואי אתרו בהו אית ביה אזהרה בשוגג דכבור לבא על אשתו שלא בדרכה ולא בהיקש דאם בשוגג אינו חייב לפני חלב ושומן ואינו יודע אי זה מהם

תוספות שלשים ושש בריתות. בריש תנא עריות דנפקיה לכפרש"י והדר תני אשה ובתה דנפריש בשאר מייני קטילה: ב) זה תמוה דהא פשוט דלאסם אביו ג"כ חייב לאחר מיתה ולקן בלא"ה צריך למתני אם אמו לענין חטאת אביו.

עין משפט נר מצוה

א א מיי' פ"ז מהלכות שגגות הל' ד:
ב [מיי' שם הל' ט]:
ג ג מיי' שם הל' ט:
ד [מיי' שם הל"ט]:

שיטה מקובצת (המשך)

פי' רש"י דלמ"ד המגדף היינו עובד ע"ז לקמן בפירקין (דף ז ע"ב) היינו משורר ומזמר לע"ז ול"ש דמאי שנעמא למאן דלית ליה דמגדף היינו מברך את השם משום דלית ביה מעשה וא"כ משורר ומזמר לע"ז נמי לית ביה מעשה ואין לומר דמשורר ומזמר היינו שמנגן בכינור לע"ז דקא עבד מעשה דלשון מגדף משמע שמחרף ומגדף כלפי מעלה ואם מנגן בכינור לפני ע"ז אין זה חירוף כלפי מעלה אלא משורר בפה ומשבח ע"ז וזהו חירוף כלפי מעלה ונראה לפרש דמ"ד דמגדף דקרא היינו עובד ע"ז מיירי בעובד ע"ז בד' עבודות שלא כדרכה או בשאר עבודות כדרכה וכמה כריתות איכא בע"ז תוס' הרא"ש ד"ל; וגם י"ל שיפה שהזהיר היינו מגדף דקרא דאותו איירי במזמר [בכלי] ומשורר בפה דאין לומר דמיירי [במזמר] (בד' עבודות) בכינורות [לבדו] דהא לא קרא גידוף אחרי שאינו מציא דבר מפיו כדכתיב אם מי חרפת וגידפת ועל מי הרימות תוס'; **פ)** ובעל אוב והמחלל את השבת בגמ' מפרש דמה טעם לא תני יתעני פליגי בה ר"י ור"ל ר' יוחנן אמר הואיל ושניהם בלאו אחד נאמרו ור"ל אמר הואיל ואין בו מעשה וקאמר ר"י לא אמר ר"ל קסבר מאן תנא כריתות ר"ע היא דאמר לא בעינן מעשה וקשה דמה בכך דכריתות ר"ע היא והלא גבי מגדף אשכחן לקמן (דף ז ע"ב) דמוקי לה כר"ע דמחייב אפי' כשאין בו מעשה ולקמן אמרי' שנעמא הואיל ונאמר בו כרת [במקום קרבן] דברי ר"ע אלמא [משמע] אפי' לר"ע יש מביא קרבן וא"כ ה"נ גבי יתעני היאך יתחייב קרבן ויש לומר כיון דגלי לן במגדף [נימא כה"ג] ביתעני אע"פ שאין בו כרת במקום קרבן וא"ת בההיא דפ' ד' מיתות (דף סג ע"ב) דקאמר האומר לו אלי אתה חייב למאי אי לקטלא (פשיטא) היינו מתני' אלא לקרבן ואפ' לרבנן אע"ג דלית ביה מעשה ומסיק ר"ע היא ופריך פשיטא ואמרי' סד"א הואיל ולא כתיב בה כרת דידה במקום קרבן וכו' קס"ל דאיתקושי איתקוש דלמה צריך היקשא הא אמרי' כיון דגלי גלי ויש לומר דאח"ע אבל כיון דאיכא היקשא ניתא ליה טפי. תוס'; **ק)** שאכל את הקדש: **ר)** ופיגול עיין תוס' פסחים (דף כל.); **ש)** והמפטם את הקטורת פרש"י אבל מריח את הקטורת ליה בה אלא אהדרה ולא כרת דריח אין בו משום מעילה ולא הי' לו לפרש כן דהא אמרי' לקמן בפירקין (דף ו ע"ב) וכן בפ' כל שעה (דף כו ע"ב) דדוקא לאחר שתעלה תימרתו אז מועלין בו אלא מריח הקטרת אין בו כרת ולא מיתה. תוס' הרא"ש ד"ל; והמפטם את הקטורת פ"ה אבל המריח בו לא קא חשיב דליכא לאו וכרת כדאמרי' קול מראה וריח אין בהן משום מעילה ולא דק שהרי אמרי' ריח לאחר שתעלה תימרתו אבל קודם איכא מעילה ואיכא למימר דלהכי נקט הקומטרס דליכא לאו וכרת אבל מעילה מיהא איכא תוס'; **ת)** עי' בחדושין; **י)** והמילה מצות עשה (זבחים קו וסס נגמ') על אלו פי' לאו דוקא דהא דאמר פסח ומילה: **(א)** עי' בחדושין; **(ב)** מגדף שאין בו מעשה אות ג"ו ותיבה עושה נמחק: **(ג)** בחנק ויש מהן בשריפה ויש כו' בחטאת חוץ מפסח ומילה דטעמא אפרש לקמן; **(ד)** תיבת בקמייתא נמחק: **(ה)** ב"ש ולהכי תנא סקילה ברישא תיבת תנגהו נמחק: **(ו)** בכלל וכן בתו תיבת ובן נמחק: **(ז)** חמיר כולהו בכלל אבל בתה הן ומקרא נפקא לן בתו כדדרשינן בפרק הנשרפין אתיא הנה הנה אתיא זימה זימה הס"ד: **(ח)** התם בנותר כרת דכתיב: **(ט)** מה"ד ובתפסח ומילה: **(י)** תיבות והני פסח ומילה מצות עשה נמחק: **(יא)** ובמגדף נמי מצינו: **(יב)** דלא קתני כרת תיבת כתיב נמחק: **(יג)** טמא בלאו דכתיב: **(יד)** הבאה הבאה נאמר בהעלאה תיבת דכתיב נמחק ול"ש: **(טו)** ביה באוכל ביומ"כ דכתיב כל ותיבות דכתיב ביה ונכרתה באוכל נמחק: **(יז)** הסך בשמן המשחה: **(יח)** המקדש לית ביה לא: **(יט)** לסך בשמן המשחה: **(כ)** וגו' וכרת כתיב בהו: **(כא)** כרת ועל שגגתה תיבת חייבין נמחק: **(כב)** כסבור לבא על אשתו שלא בדרכה ובא על הזכר או על הבהמה ואח"כ נודע לו דזכר הוא או הבהמה היא מביא חטאת ועל. תיבות שהיא והבא ועל נמחק: **(כג)** אי בא על אשתו שלא בדרכה או זכר או נקבה תיבת בהמה נמחק: **(כד)** במות צבור תיבות אלו של נמחק:

(כה) תלוי דאין אשם תלוי בא אלא בספק קרבן קבוע: